

Svájci forrásból újulhat meg a vízellátó hálózat

Svájci forrásból megújulhat Érd vízvezetékrendszere: megoldódnak a nyomásgondok, a csövek meghibásodásából eredő vízvesztéség kisebb lesz, ezáltal csökkennek az üzemeltetési költségek, ami várhatóan a vízdíjakra is pozitívan hat majd. A pályázat első fordulója most zárult, kedvező döntéssel, így a város készülhet a második fordulóra, a dokumentáció részletes kidolgozásával.

Érd sikerrel vette a Svájci-Magyar Együttműködési Program keretében kiírt, az alapinfrastruktúra javítását célzó pályázat első fordulóját, így lehetőséget kapott az „Érd Megyei Jogú Város víz-ellátási rendszerének rekonstrukciója az ellátásbiztonság érdekében” című projekt részletes és végleges kidolgozására, illetve a megvalósításhoz szükséges forrás elnyerésére. A dokumentáció kidolgozására hét hónap áll rendelkezésre, legkésőbb december 1-jéig kell benyújtani a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnek. A pályázat előkészítésében az Érd és Térsége Víziközmű Kft. szakgárdája is részt vett, mint ahogy a projekt részletes kidolgozásában is közreműködik.

Amennyiben a második fordulóban is kedvező döntés születik, hétmillió svájci frank (május végi középárfolyamon körülbelül egymilliárd-háromszázkilencmillió forint, amiből 1 millió svájci frank, azaz csak-

Ötezer köbméteres víztárolók a Mecseki utcában.

nem 190 millió forint az önrész) értékű beruházás valósulhat meg Érd-en. Ez nemcsak a város, hanem hat környező település lakóinak is a javát szolgálja, ugyanis a projekt keretében felújítandó vezetékrendszer mintegy 110 ezer ember vízellátását biztosítja.

A nyolcvanas évek közepén épült azbesztcement töltővezeték technológiája nem megfelelő, a kötéseknel jelentős a meghibásodások száma. Ráadásul a hetvenes években kiépített érdi vízellátó hálózat sem felel meg a lakosság egyre növekvő számának és a mai igényeknek. Ismert, hogy a Felső-Parkvárosban nyáron többször

előfordul a víznyomás drasztikus csökkenése, de volt példa arra is, hogy forró nyarakon több napos vízkorlátozást rendeltek el az egész városban. A projektben javasolt vezetéképítések e problémákon is segítenek majd. Ezenfelül kialakításra kerül a vízellátó hálózat új üzemirányító rendszere is, amelynek segítségével az adott területekre a pillanatnyi szükségletek alapján lehet irányítani a vizet.

A beruházásnak köszönhetően a vízhálózatban kevesebb lesz a meghibásodás, a vízvesztéség is eléri a 15-20 százalékot is elérheti –, illetve az ezzel össze-függő környezetszennyezés.

Mindez az üzemeltetési költségek csökkenését is maga után vonja, és remélhetőleg pozitívan hat a vízdíjakra is, hiszen a rendszerből elfolyt vizet eddig a lakosság fizette meg.

– A csatornázás, a vízellátás fejlesztése, illetve a felszíni víz-vezetés problémáinak megoldása eredményeképp két-három éven belül tökéletes és a kor színvonalának megfelelő víz-ügyi rendszerünk lesz – fogalmazott *T. Mészáros András*, hozzátéve: ezt követően, azaz a következő ciklus második évétől az önkormányzat minden igyekezetével az útépitésekre tud majd koncentrálni.

Ádám Katalin

A szerkesztő jegyzete Mozgó mérlegek

Temérdek érdekes, sőt, tanulságos észrevétellel lehetünk gazdagabbak így, választást megelőző kampányidőszakban. Reklámszövegekkel találkozunk lépten-nyomon rádióban, televízióban, óriásplakáton, és nem ám csak úgy, személytelenül, hanem konkrétan, személyekhez kötötten is. Egyéniségükkel mutatkoznak meg például plakátok szereplői, keresetlen szavakkal vázolvafel, miért is állnak azon a politikai oldalon, amelyiken állnak – hacsak nem vett igénybe a plakát gyártója valamilyen külföldi arcot a párt ígéjének a hirdetéséhez, mert akkor a helyzet, erre is volt példa, egy kicsit bonyolódik. Az is gyakran előfordul, hogy közéleti szereplők vagy éppen politikusak avatnak be szimpátiánk és szavazatunk megszerzése céljából közvetlen szavakkal szándékaik, sőt, gondolatmenetük rejtelseibe. Hogy aztán ez a beavatás mennyire teszi rokon-szenvenessé az általuk képviselt pártot vagy politikai irányzatot, az nem minden esetben világos. A talán legfrappánsabb megszólalást egy olyan politikus adta elő, aki nemrég még az ország külügyeit irányította. Arra a kérdésre, mi lesz június hetediké után, azt a választ adta – nem baráti körben viccelődve, hanem tévékamerák előtt –, hogy nyolcadika. Így, tömören, szellemesen, semennyit sem bíbelődve azzal, hogy – mivel pártja listáján előkelő helyen áll – milyennek látja például az esélyeket, vagy milyen elképzelésekkel látna munkához európai parlamenterként. Nem, semmi ilyesmi nem hangzott el, csak az, hogy nyolcadika – ami persze igaz, tehát a nyilatkozat nem állított valótlant, és ezt is értékelni kell.

Mert egyre-másra születnek ilyenkor a mérlegek is, amelyek nyelve nem minden eset-

ben mutat valós értéket. Ember, pontosabban választópolgár legyen a talpán, aki például csalhatatlanul megállapítja: hirtelen napvilágra bukkant negatívum, vagy csupán rágalmazás került a serpenyőbe. Annyi bizonyos, hogy kisebbségi politikustól ifjúsági szervezet tisztségviselőjéig számos, közéletben ismert személy vonta magára mostanában az igazságszolgáltatás figyelmét, és ez a hozzájuk közel álló politikai csoportokra nem vet túlzottan jó fényt. Ez persze, mondják, lehet a véletlen műve is – legalább ilyen elgondolkoztató és tanulságos azonban a különféle ígéretek viselkedése a mérlegeken. Nem a mostaniaké, hanem a néhány évvel ezelőttieké: hogy mi valósult meg mostanra belőlük, mi nem, konkrétan: hogy ki mit ígért, és az ígéretből mi teljesült. Az ilyenfajta vizsgálódás – mérlegelés – nyújthat ugyanis valódi, használható segítséget ahhoz, hogy a szavazófülkében ki-k helyesen válasszon: melyik karikába is tegye az x-et. És hogy még bonyolultabb legyen a döntés: sorra születnek a kimutatások arról is, hogy melyik párt képviselői mennyire vették az eddigiek során komolyan a brüsszeli munkát; milyen hatásosan képviselték nemzeti érdekeinket, egyáltalán, eljárta-e rendszeren az ülésekre, egyéb rendezvényekre, vagy inkább csak élvezték a kiküldetés előnyeit. Merthogy ezek a számok, ezek az értékek is megjelennek mostanában a mérlegek serpenyőiben.

Azt meg, hogy végül merre billen a mérleg nyelve, majd meglátjuk hetedikén. Vagy másnap, amikor – mint hallhattuk – nvolcadika lesz.

Bíró András

Küldöttgyűlést tartott az Érdi Csatornamű Vízgazdálkodási Társulat

Megtartotta éves rendes küldöttgyűlését a csatornázási program során az érdi ingatlantulajdonosok által létrehozott Társulat. A gyűlés egyik legfontosabb napirendi pontja az elmúlt évről szóló mérlegbeszámoló elfogadása volt, amely a Társulat működésének első három hónapját jelenti.

A beszámolóból is kiderült: az előtakarékoskodást választó (részletekben fizető) ügyfelek befizetéseiből a társulat rendszeresen továbbutalja a megtakarítási részt, míg a megelőlegező társulati hitel kamatára szánt részt a Társulat elkülönítetten kezeli bankszámláján.

A működési költségeket sikerült a lehető legkisebbre szorítani. A társulat tisztségviselői nem kapnak tiszteletdíjat e tevékenységükért, kizárólag a napi ügyeket végző és irányító elnök, valamint az ügyfélszolgálatot végző munkatársak bére jelent költséget. A nagyobb költségteleket a banki, valamint a postai szolgáltatási költségek jelentik. Ezenkívül jelentősebb költség fél-évente a postai csekkek legyártása és kiküldése. Egy másik napirendi pont keretében az Intéző Bizottság beszámolt a legutóbbi küldöttgyűlés óta végzett tevékenységéről. Pontosítottuk a nyilvántartásokat, a beérkezett jelzések alapján egyeztetettük a levele-

zési címekeket. A beérkezett befizetések feldolgozása folyamatos, az elektronikus nyilvántartásban maximum egyhetes átfutási idővel megjelennek a befizetések. Januárban elindultak a csoportos beszédések. Egyes ügyfeleknek – akiknek nem történt levonás a számlájukról – még javítani kell a bankjuknak adott megbízást, de a Társulat munkatársaival együttműködve ezt meg tudják tenni. A fizetők csaknem egytizede a csoportos beszédési megbízást választotta, amely kényelmes, a legtöbb esetben olcsóbb és így nem felelji el feladni a csekkeket, időben megérkezik a befizetés. A beszédés minden hónap 20-án történik.

A befizetési hajlandósággal kapcsolatban érezhető a gazdasági helyzet kedvezőtlen változása. Az érintettek mintegy 87%-a fizeti be rendszeresen a hozzájárulást, ami némileg kevesebb a korábbinál, de még mindig jó aránynak tekinthető jelen helyzetben. Sokan egyszerűen csak elfelejtik, ezért a Társulat ezen-től több hónap elmaradása esetén levélben figyelmezteti majd erre a késedelembe levőket. Ez azért is fontos, mert a havi 2605 Ft könnyebben kifizethető, de ha több hónap összegyűlik, akkor általában nehezebb kifizetni, ezért jobb ezt megelőzni.

Elhangzott az is, hogy a tavalyi társulatszervezési időszak óta sikerült azt a pár utcát vagy utcarészt is (pl. Jolán utca vége, Zengő utca) megtervezettni, amely korábban nem szerepelt a tervekben. Így most már nincs akadály, hogy az itt ingatlannal rendelkezők is beléphessenek a Társulatba, a korábbiakkal azonos feltételek mellett egy pótszervezés keretében.

A Társulat ügyfélszolgálatára naponta több kérés érkezett azok részéről, akik korábban úgy gondolták, egy összegben fogják fizetni, hogy szeretnék mégis a részletfizetést választani. A gazdasági helyzetre tekintettel a Társulat küldöttgyűlése úgy döntött, hogy 2009. június 30-ig legyen erre lehetőség. Mint ismert, a korábbi szervezés során az önkormányzat fizette az LTP számlanyitási díjat (ingatlanonként 2200 Ft-ot), ezt azonban a most – a korábbiaktól eltérően – a kérelmezőnek kell megfizetnie. Tehát aki korábban egyösszegű befizetést vállalt vagy egyáltalán nem nyilatkozott a befizetésről, eddig az időpontig a Társulat ügyfélszolgálatán aláírhatja a szükséges nyilatkozatokat (Alispán u. 8, telefon: 06-23/521-340, email: info@erdicsatornazas.hu).

Szabó Béla elnök

Hányszor, de hányszor hallani ehhez hasonló kifakadásokat: Kiteszem a lelkemet, de semmit sem használ! Nem tanul a gyerekek! Kujtorog, csavarog, iskola helyett ki tudja, hol, merre jár, kikkel barátkozik? Pedig a férjemmel együtt mindent elkövetünk, hogy tanult ember legyen belőle! Rajta kívül mindenki tudja, hogy a mai világban csak is diplomás, tanult emberként lehet boldogulni! Sajnos, és lehet, ez a mi hibánk is, gyermekünk nem használja ki, az egyébként adott lehetőségeket.

Erről van szó! Ezen az utolsó mondaton kellene mélyen elgondolkodnunk. Mert van ellenpélda, bőséggel. Mások igyekeznek, összeszedik magukat, ha nincs is hozzá sok kedvük, de észérvekkel legyőzik magukban a közömbösséget, és – bizonyítanak. Hogyan? Okos beosztással kihasználják az adott időt, a pénzt, az energiát, más szóval: a lehetőségeket. Meggondoltan, tervszerűen, mégpedig a világgal haladva, az egyén, és – hangsúlyozom – az egész közösség javára. Félretéve a csoport- és egyéb érdekeket, a közszolgálat magasatos szentsége alapján munkálkodnak. Mindenki ezért, egy pedig – mindenkiért! Európa jövőjéért, világrészünk és a mi jobb nemzeti életünkért.

Írásomnak nem véletlenül adtam ezt a meghatározó címet. Öt esztendeje vagyunk ugyanis az Európai Unió tagjai. Mit jelent ez? Egy szóval lehetséges felelni erre: lehető-

Európa

seget! Az Unió nem több, nem kevesebb lehetőségnél. Ezt a fontos jellemzőt sokan, nagyon sokan nem tudják, nem érzékelik. Megkockáztatom, föl sem fogják. Vannak, akik az Európai Uniót, persze Brüsszel székhellyel, amolyan parancsuralmi központnak tartják. Hallottam már ilyen túlzó fel-fogást is: „Itt semmi sem változott, csak éppen Moszkva helyett most Brüsszel osztogatja nekünk a parancsokat!” Vitatkozni sem érdemes ezzel, hiszen Brüsszel sem öt évvel ezelőtt, sem utána, egyetlen „parancsot” sem „osztogatott.” Annál több javaslattal, tanáccsal élt, és jóindulatúan hívta föl mindenkori kormányunk figyelmét a gazdaságilag veszélyt hozó lépésekre.

Most, június hetedik napján jön el a mi szerepünk. A magyar állampolgároké is. Mi lesz ez? Szavaznunk kell arra a politikai pártra – a tíz közül – amelyikről úgy tartjuk, gondoljuk, hogy irányja, a jövőnkkel kapcsolatos elképzelései, gazdasági és humán programja legjobban megfelel a mi saját céljainknak, vágyainknak. Most nem személyekre, hanem pártokra szavazunk.

A befutó pártok kiket jelölnek? Többé-kevésbé ismerjük is őket, hiszen húsz éve vagy még több idő óta szereplői a hazai közéletnek. Ne várja tölem egyetlen Kedves Olvasóm sem,

hogy mondjam meg, „írjam ki az újságba”, melyik pártra adja szavazatát. Minden rendű és rangú választás előtt csak arra kértem mindig is Tisztelt Olvasóimat, hogy vegyék a fáradságot, és gyakorolva állam-polgári jogaik egyikét, menjenek el szavazni. Aki beteg és mozgásképtelen, az a szomszédok segítségét kérje. Végso esetben forduljon az illetékes választási bizottsághoz, kérje a mozgó urnát a házába, és így leadhatja szavazatát. A fontos az, hogy véleményét kifejezze!

Megfigyeltem, bármelyik szavazás lezajlása után azok a hangadók, az elégedetlenek, az eredményekbe belekötők, az azokat kétségbe vonók, akik nem vették a fáradságot, nem mentek el szavazni: tehát az otthon maradók. Sokuk meg is mondja, jellemzően így: „Nem érdemes!” „Az én egyetlen szavazatom nem számít!” „Miért strapáljam magamat, hiszen minden úgy lesz, ahogyan ők gondolják!”

A magunk mögött hagyott öt esztendő bizonyítja: nem mindegy, hogy a magyarok hogyan viselkednek, miként politizálnak, mit támogatnak és mit nem, az Európai Parlamentben. Ebbe beleszólni minden magyarnak a mostani választással, június hetedikén lehet. Ezt a lehetőséget pedig minden magyar választópolgárnak ki kell használnia.

Ez nem csupán nemzeti, hanem egyéni érdekünk is!

Bíró András